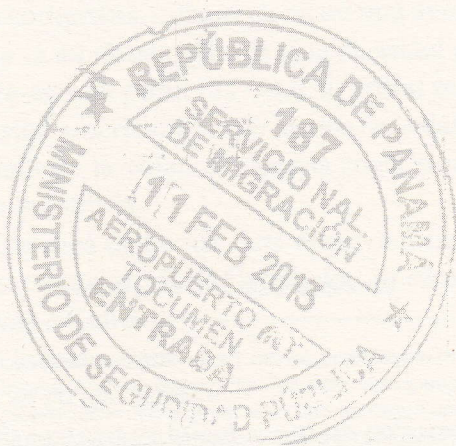

cristian lică

lumea în buzunar

*antreprenor,
colecționez vize*

EVRIKA
PUBLISHING

Cuprins

O plajă virgină. Cuba	5
Dehli-Belly. India.....	7
Provocare islamică de Ramadan.Tanger, Maroc	8
Fumător în Bhutan. Paro, Bhutan	10
Dezinfecția roților. La granița macedoneană.....	11
La cazino în Managua. Nicaragua	12
Delivery de prostituate. Saigon, Vietnam.....	15
Ultima filă din pașaport. Viza pentru China	16
Trei zile pe o stradă. Sao Paulo, Brazilia	18
Formularul cehesc. Cehia, la granița cu Austria	19
Singurul polițist onest din țară. Bulgaria	20
Păcătoșii din Islam. Amman, Iordania	22
Deghizat în San José, Costa Rica	24
În pijama la Burj-Al-Arab. Dubai, EAU	25
Concursul de imitare a lui Charlie Chaplin.	
Monte Carlo, Monaco	26
Căutând adresa. Skopje, Macedonia	28
Pericol inutil. Belize City, Belize.....	29
De la Dubai la Mumbai. Aerportul din Dubai, EAU	31
Gulaș rusesc. Lângă Novgorod, Rusia	33
Transfer pe Borneo. Malaysia	34
Avem tot ce ne trebuie! Saint Thomas, Insulele Virgine	
Americane	38
Aterizare în Himalaya. Paro, Bhutan	40

Suspect în vamă. Între Rusia și Europa	42
Jaful. Rotterdam, Olanda	43
Pe aeroport în Khatmandu. Nepal	45
Safari în Johannesburg. Africa de Sud	48
Cerșetorul bogat. Edinburgh, Scoția.....	51
De unde sunteți?	51
Rick's Cafe. Negril, Jamaica	53
Șoferul palestinian. Ierusalim, Israel.....	54
The Metallica guy. Lângă vulcanul Arenal, Costa Rica ...	55
Omleta fără pâine. Tula, Rusia.....	57
Copilul din apă. Maui, Hawaii, SUA	58
O seară la pub. Inverness, Scoția	61
Taxa de 60 de cenți pentru traversarea canalului.	
Ciudad de Panama, Panama	62
Clișee despre România.....	63
Control vamal rusesc. La granița cu Ucraina	65
Ploaie în Scoția.....	66
Genocid și prostituție. Phnom Penh, Cambodgia	66
Romi și șofatul. Manchester, Anglia	70
Plictiseală și monotonie. Helsinki, Finlanda.....	71
La Tomatina. Buñol, Spania	72
Pantofii indianului. New-Delhi, India	74
United vs City. Derby-ul din Manchester	76
Revelion 2016. Addis Ababa, Ethiopia	78
Sâmbata, cu liftul. Tel-Aviv, Israel	79
Autobuzul spre hotel. Balikpapan, Indonezia.....	80
Don't cross the river! Saint Louis, USA	82
Atenție, arici de mare! Zanzibar, Tanzania	84
Întâlnire în gară. New-Delhi, India.....	86

Un zgârie-nor izolat. Mumbai, India	88
Promoție în Cambodgia. Siem Reap, Cambodgia	88
Planta euforiei. Addis Ababa, Ethiopia.....	90
Shopping de branduri. Shanghai, China	92
Costume bărbățești. Beijing, China	94
Revelația buddhistă. Bodhgaya, India	97
Viermișorii din Bolivia. Jungla Boliviană.....	99
I almost died in. Yellowstone, USA	100
Cum să călătorești? Niște sfaturi... ..	103
Două senzații matinale indiene fantastice.....	108
La cumpărături aproape, în Austria.	
Până la Parndorf și înapoi	111
Taximetristul pașnic. Lima, Peru.....	113
Energii diferite în perioade diferite și locuri diferite	117
Păreri proprii.....	120
Noapte albă în Marea Baltică. Tallinn, Estonia	124
Pățania din luna de miere. Hawaii, SUA.....	130
Ganja, prințesa din Jamaica. Kingston, Jamaica.....	135
Cultura și burrito pe fundul lacului dispărut.	
Ciudad de Mexico, Mexic.....	137
Vaci vagaboande și sfinte. India.....	139
Aventura și pericolul merg mână în mână.....	140
Diferența dintre sexe. Thailanda.....	144
Un flirt la un meci. Londra, Marea Britanie	147
Religie și energie	149
Un chinez dintr-un miliard.....	153
Șampon din Cehoslovacia	154
Târgul de la Sonapur. Bihar, India.....	155
Foarte puțin despre gastronomie.....	160

O plajă virgină

Cuba

Deși ne-a plăcut foarte mult în Havana, am decis să ieșim pentru două-trei zile din capitală și să vedem cum e și Cuba rurală. Am insistat să găsim un șofer cu o mașină americană din anii '50, așa cum sunt mai mult de jumătate din mașinile din Cuba. După revoluția comunistă, cubanezii nu au mai avut bani să cumpere mașini, așa că au rămas până în ziua de astăzi cu cele pe care americanii nu le-au mai putut lua când au spălat putina.

Era o mașină americană verde Jacobs iar Adalberto, șoferul, cânta Guantanamera la volan și claxona toate supraponderalele pe care le vedea pe stradă.

- *Bonita!* spunea de fiecare dată după ce claxona.

Mergeam pe malul Mării Caraibelor, în direcția Varadero, pe coasta nordică a Cubei.

- Vreți să facem o baie?

- Da, da, au strigat fetele.

Adalberto a parcat pe faleză și noi am coborât pe plajă. Erau kilometri de plajă goală și în stânga și în dreapta, nici țipenie de om. Am văzut o baracă și m-am dus într-acolo să văd dacă găsesc un suc sau o apă. Alex își aruncase hainele și se repezise în apă. Nisipul era alb, palmierii se străduiau să reziste în bătaia vântului.

Erau niște valuri mari și zgomotoase în care abia așteptam să mă bălăcesc.

Femeia de la baracă avea și suc, și apă. În timp ce îmi dădea restul, l-a observat pe Alex în valuri. A devenit brusc panicată și a început să se agite: „muy peligroso”, „muy peligroso”. Nu înțelegeam ce zice, dar m-am panicat și eu. „Danger!” a reușit ea să comunice până la urmă continuând să gesticuleze. Din mima ei am priceput că este o vietate veninoasă în apă și am început să strig la Alex. Am paralizat de spaimă, însă m-am deblocat repede și am început să zbier:

- Băi, ieși naibii din apă, ieși afară!

Alex nu mă auzea de valuri:

- Ce zici?

- Ieși afară, ieși naibii afară acum!

- Stai puțin, că m-am agățat în meduzele astea!

I se încolăciseră pe picioare niște tentacule de meduză subțiri ca niște ațe, lungi de câțiva metri. Femeia împietrise cu mâna la gură. Am înțeles că exact despre meduze veninoase mă avertiza femeia. Alex înjura meduzele cubaneze și se străduia să-și descâlcească tentaculele de pe picioare.

La început nu a avut nimic, m-a acuzat că exagerez. A băut două beri pe plajă și abia l-am convins să nu mai intre încă o dată în mare. Apoi, pe seară, i-au apărut niște dungi crestate pe picioare. Părea că a fost biciuit. Înțeleg că rănile usturau rău, ca niște arsuri. Săracul Alex era pârlit de soare pe corp și tăiat de meduze pe picioare. L-au ținut câteva zile până să-i treacă.

Dehli-Belly

India

Când am ajuns în India am fost foarte precauți cu mâncarea. Știam că toată lumea suferă de Dehli-Belly (adică se strică la stomac), inclusiv indienii nativi care stau câteva luni prin străinătate. În fiecare seară puneam câte o sticlă cu apă plată în chiuveta de la hotel ca nu cumva dimineața să uităm și să ne spălăm pe dinți cu apa de la robinet; făceam duș cu gura închisă. Mâncam numai mâncare safe, în locuri safe.

În Aurangabad am dat peste un ghid foarte bun. L-am plăcut și eu și Cristina foarte mult și am început să avem încredere în el. Pe drum de la Ellora la Ajanta ne-a dus la o bombă de restaurant local, ne-a sugerat chiar și ce să comandăm și am mâncat cu poftă. A fost bun, nu am avut nici o problemă ulterioară, așa că am început să ne relaxăm.

În următoarele două săptămâni le-am încercat pe toate: *chicken curry*, *chicken tika*, *tandoori*, *masala*, *garlic nan* și *iaurt-lassi*. Trezeam simpatia chelnerilor când ceream *caju curry*, o specialitate pentru cunoscători. Nu am avut nicio problemă cu stomacul și am concluzionat că se exagerează mult cu microbii din alimentele indiene.

Ajunsesem să mâncăm aproape orice și oriunde. Am fost în restaurante împruțite, cu bucătării insalubre și chelneri cu mâini jgoase. La un moment dat râdeam de un cuplu de scandinavi blonzi care, într-o altă bombă de restaurant, își comandaseră doar un *nan* simplu pe care îl mâncau cu cuțitul și furculița. Ce

paranoici!, ne-am zis noi, probabil că au citit aceleași site-uri ca și noi de sunt atât de precauți!

Ne-a luat când eram în Shimla. Și a fost rău de tot. Două zile ne-am zvârcolit din cauza durerilor de stomac și nu ne-am putut îndepărta mai mult de 50 de metri de toaletă. Am mâncat aproape exclusiv pâine prăjită și ne-am revenit cât de cât. Problema mai mare era însă că mai aveam de stat încă o lună în India și nu mai puteam să vedem mâncare indiană.

Când ne-a fost ceva mai bine, ne-am dus să ne dregem direct la KFC. Măcar acolo știam la ce să ne așteptăm.

Dehli-Belly e pe bune și e groaznic. Sunt cinci ani de atunci și de atunci nu am mai pus gura pe mâncare indiană.

Provocare islamică de Ramadan

Tanger, Maroc

Eram prin sudul Spaniei și am zis să mergem și până în Gibraltar. Și dacă tot am ajuns în Gibraltar am zis să trecem strâmtoarea până în Tanger, Maroc. Am rezervat o cameră în Medina (adică în centrul orașului) și ne-am urcat pe barcă. Cei de la ghișeu s-au scuzat că sunt mai puține transferuri pe zi, în perioada respectivă fiind Ramadanul.

Ne-am lăsat bagajele în mașină și mașina în parcare feribotului din Tarifa. Era super-cald în august așa că am plecat cu hainele de pe noi și cu un bagaj de mână. Cristina era în pantaloni scurți. Am coborât de pe vas și am fost acostați imediat de taxi-metriști, hamali și cerșetori. Eu mă răsteam la ei:

- *Go away! We are not intrested!*

Unul dintre ei era mai insistent decât toți ceilalți. Mi s-a părut că-l aud că îmi cere pașaportul. - Ce-ai mă, ești nebun? *Go away!* El tot insistă și scoate o legitimație soioasă.

- *This is police*, zice el.

E greu să faci deosebirea între polițiști și cerșetori în portul din Tanger. I-am dat pașaportul, s-a uitat prin el, apoi mi l-a dat înapoi și a plecat. Am luat un taximetrist care ne-a dus doar până lângă Medina. Centrul orașului Tanger are străzile atât de înguste încât mașinile oricum nu încap. Așadar rezultă o zonă pietonală, plină de magazine, ca un bazar. Am luat-o pe aleile încălcite și am ajuns la hotel.

Era hotelul unui francez care se retrăsese în Maroc. Am luat micul dejun împreună și el ne-a mărturisit că nu a plătit niciodată taxe în Maroc. Părea o afacere destul de bună, omul făcea câteva sute de euro curați în fiecare zi, deci era mulțumit.

Ne-am cazat și am ieșit în centru. Când am ajuns acolo, panică! Era Ramadanul, iar Cristina, în pantaloni scurți, îi tulbura pe musulmani, care erau atrași în ispită. Trecând printre ei, îi vedeam ridicându-și maieurile în cap și căindu-se că poftesc la plăceri carnale. Când am constatat că situația e gravă și majoritatea musulmanilor ne bombănesc, am intrat într-un magazin și i-am cumpărat Cristinei o rochie lungă islamică.

Au fost două zile plăcute în Tanger. La întoarcere, vasul se grăbea și a mers cu viteză mare. Tuturor de pe vas le era foarte rău, inclusiv Cristinei, care și-a revenit abia la vreo două ore după ce am coborât. Tot drumul am mers printre scaune ținându-mi cu greu echilibrul pentru a-i aproviziona pe pasageri cu pungi pentru gheață pe care le luam de la bar. Toți vomitau, în afară de mine.

Fumător în Bhutan

Paro, Bhutan

În Bhutan fumatul este interzis. Teoretic, nu ai voie să fumezi nicăieri, nici măcar acasă. În public, ești amendat dacă ești prins. Culmea este că se găsesc țigări la magazine, chiar dacă sunt ceva mai scumpe.

Noi veneam din Bangladesh și tocmai ne luasem țigări din *duty-free*. Erau ieftine rău, vreo cincisprezece dolari cartușul de Marlboro. Habar nu aveam despre legea fumatului din Bhutan. De fapt, habar nu aveam despre Bhutan în general. Până să ajungem acolo, noi credeam că în Bhutan este tot o populație hindu, ca în Nepal, însă bhutanezii sunt asiatici iar cultural chiar că nu au nicio treabă cu India.

Pe aeroport, la coadă la pașapoarte, citesc un afiș. Trebuia să declarăm toate țigările pe care le avem că altfel ne prind și ne bagă la pușcărie. Bine dragilor, vi le declarăm.

- Avem țigări! am zis la vamă.

Ne-au băgat într-un birou.

- Câte aveți? ne întreabă o femeie.

- Păi vreo trei cartușe, zic eu.

- Nu, zice ea, câte țigări?

Fac eu calculele: 3 cartușe x 10 pachete x 20 de țigări. Mai aveam un pachet început în buzunar.

- 610 țigări!

Tipa, serioasă, se apucă să calculeze. Apoi îmi scrie pe un colț de hârtie suma de plata: 140 de dolari. Adică taxa de a introduce țigările în Bhutan era de vreo trei ori mai mare decât prețul de achiziție.